

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΥΡΩΣΥΣΤΗΜΑ

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΑΞΗ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ 63/12.2.2016

Θέμα: Υιοθέτηση Κατευθυντήριων Γραμμών της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΙΟΡΑ) σχετικά με τη χρήση εσωτερικών υποδειγμάτων(ΕΙΟΡΑ-BoS-14-180/27.11.2014)

Η ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, αφού έλαβε υπόψη:

- α) το άρθρο 55Α του Καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, όπως ισχύει,
- β) τον ν. 4364/2016 «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II), στα άρθρα 2 και 8 της Οδηγίας 2014/51/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών 2003/71/ΕΚ και 2009/138/ΕΚ, και των Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009, (ΕΕ) αριθ. 1094/2010 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (εφεξής ΕΑΑΕΣ) και της Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών, καθώς και στο άρθρο 4 της Οδηγίας 2011/89/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16^{ης} Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών οντοτήτων που ανήκουν σε χρηματοπιστωτικούς ομίλους ετερογενών δραστηριοτήτων και συναφείς διατάξεις της νομοθεσίας περί της ιδιωτικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 13) και ιδίως το άρθρο 46 αυτού,
- γ) τον Κανονισμό υπ' αριθμ. 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη Σύσταση Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων (ΕΕ L 331 της 15.12.2010), και ιδίως το άρθρο 16 αυτού,
- δ) τον κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) 2015/35 της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 12 της 17.1.2015),
- ε) τον εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) 2015/460 της Επιτροπής για τον καθορισμό εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά τη διαδικασία σχετικά με την έγκριση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου σύμφωνα με την Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II) (ΕΕ L 76 της 20.3.2015),

στ) τον εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) 2015/461 της Επιτροπής για τον καθορισμό εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά τη διαδικασία λήψης κοινής απόφασης σχετικά με αίτηση για τη χρησιμοποίηση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, σύμφωνα με την Οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) (ΕΕ L 76 της 20.3.2015),

ζ) τις Κατευθυντήριες Γραμμές σχετικά με τη χρήση εσωτερικών υποδειγμάτων (ΕΙΟΡΑ-BoS-14-180/27.11.2014) στο κείμενο των οποίων αναφέρεται ότι εφαρμόζονται από την 1^η Ιανουαρίου 2016, και

η) ότι από τις διατάξεις της παρούσας δεν προκύπτει δαπάνη σε βάρος του κρατικού προϋπολογισμού,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Να υιοθετήσει τις Κατευθυντήριες Γραμμές της Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων σχετικά με τη χρήση εσωτερικών υποδειγμάτων(ΕΙΟΡΑ-BoS-14-180/27.11.2014), ως εξής :

Άρθρο 1 Σκοπός και Ορισμοί

Σκοπός της παρούσας είναι να θεσπισθεί πλαίσιο οδηγιών για την εφαρμογή των άρθρων 87, 88, 89, 90, 94 έως 100 και 189 του ν. 4364/2016, των άρθρων 230 και 231 της Οδηγίας 2009/138, καθώς και των άρθρων 223 έως 247, 343 και 347 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 και ειδικότερα να παρέχει πλαίσιο οδηγιών που αποσκοπούν στην παροχή καθοδήγησης προς τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις εν αναφορά προς το εσωτερικό υπόδειγμα για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητάς τους.

Η παρούσα αφορά, εκτός εάν προβλέπεται ρητώς διαφορετικά, σε ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις και ομίλους που είτε έχουν υποβάλλει αίτηση για έκδοση σχετικής έγκρισης, από την Τράπεζα της Ελλάδος, χρήσης εσωτερικού υποδείγματος, πλήρους ή μερικού, είτε το εσωτερικό τους υπόδειγμα (πλήρες ή μερικό) έχει ήδη εγκριθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος, αναφορικά με τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας των εν λόγω επιχειρήσεων ή ομίλων.

2. Για τις ανάγκες της παρούσας, λαμβάνονται υπόψη οι ορισμοί που δίδονται στις αντίστοιχες έννοιες στα κείμενα του ν. 4364/2016, της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ

(Φερεγγυότητα II) και των Κανονισμών που αναφέρονται ανωτέρω. Σε περίπτωση απόκλισης μεταξύ των ορισμών των ιδίων εννοιών στην ελληνική απόδοση των ως άνω κειμένων, προκρίνεται η ορολογία που υιοθετεί ο ν. 4364/2016.

Ειδικότερα, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές για την εποπτεία ομίλου (supervisory authorities concerned for group supervision)»: οι ενδιαφερόμενες για την εποπτεία ενός ομίλου εποπτικές αρχές, που διαθέτουν τις αρμοδιότητες και εξουσίες όπως περιγράφονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 203 του ν. 4364/2016.

β) «ενδιαφερόμενες για το υπόδειγμα εποπτικές αρχές (supervisory authorities concerned)»: οι «αρμόδιες εποπτικές αρχές» του άρθρου 231 της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ ή «αρμόδιες εποπτικές αρχές» του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/461 ή «ενεχόμενες εποπτικές αρχές» της παραγράφου 3 του άρθρου 347 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 ή ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές του άρθρου 189 του ν. 4364/2016 νοούνται η εποπτική αρχή ενός ομίλου και οι εποπτικές αρχές όλων των κρατών μελών στα οποία εδρεύει κάθε συνδεδεμένη ασφαλιστική και αντασφαλιστική επιχείρηση που υποβάλλει αίτηση να κάνει χρήση του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για να υπολογίσει την Κεφαλαιακή Απαιτήση Φερεγγυότητάς της βάσει του άρθρου 189 του ν. 4364/2016 ή του άρθρου 231 της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ.

γ) «εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης (supervisory authorities involved)»: οι εποπτικές αρχές όλων τα κρατών μελών στα οποία έχουν την έδρα τους οι συνδεδεμένες επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας ενός ομίλου, βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου 188 του ν. 4364/2016 ή της παραγράφου 2 του άρθρου 230 της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ.

δ) «εσωτερικό υπόδειγμα σε επίπεδο ομίλου (internal model for a group)»: νοείται το εσωτερικό υπόδειγμα που υποβάλλεται για έγκριση ώστε να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά και μόνο για τον υπολογισμό της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας του ομίλου, βάσει της παραγράφου 2 του άρθρου 188 του ν. 4364/2016 ή της παραγράφου 2 του άρθρου 230 της Οδηγίας 2009/138/ΕΚ.

ε) «εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου (group internal model)»: νοείται το εσωτερικό υπόδειγμα που υποβάλλεται για έγκριση ώστε να χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας του ομίλου καθώς και για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας τουλάχιστον μίας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης του εν λόγω ομίλου,

βάσει του άρθρου 189 του ν. 4364/2016 ή του άρθρου 231 της Οδηγίας 2009/138/EK.

στ) «αιτών»:

στα) η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που υποβάλλει αίτηση για χρήση εσωτερικού υποδείγματος σύμφωνα με το άρθρο 87 του ν. 4364/2016, ή

στβ) η συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που υποβάλλει αίτηση για χρήση εσωτερικού υποδείγματος σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 188 του ν. 4364/2016 ή την παράγραφο 2 του άρθρου 230 της Οδηγίας 2009/138/EK, ή

στγ) οι ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις ή εταιρεία ασφαλιστικών συμμετοχών που υποβάλλουν αίτηση για χρήση εσωτερικού υποδείγματος σύμφωνα με το άρθρο 189 του ν. 4364/2016 ή το άρθρο 231 της Οδηγίας 2009/138/EK.

ζ) «εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής» (richness of the probability distribution forecast): καθορίζεται κυρίως με αναφορά στις ακόλουθες δύο διαστάσεις:

ζα) την έκταση των γνώσεων που η ίδια η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει σχετικά με το προφίλ κινδύνου όπως αντικατοπτρίζεται στο σύνολο των γεγονότων στα οποία στηρίζεται η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή, και

ζβ) την ικανότητα της επιλεγείσας μεθόδου υπολογισμού να μετατρέπει τις εν λόγω πληροφορίες σε πιθανοθεωρητική κατανομή των μεταβολών των βασικών ιδίων κεφαλαίων, σε όρους χρηματικών αξιών.

Η έννοια του εύρους δεν πρέπει να παρερμηνεύεται με τον βαθμό λεπτομέρειας που η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή μπορεί να αναπαραστήσει τυχαίες μεταβλητές, καθόσον ακόμη και μια κατανομή με τη μορφή συνεχούς συνάρτησης ενδέχεται να παρουσιάζει χαμηλό εύρος προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής.

η) «μέτρο κινδύνου αναφοράς»: η αξία σε κίνδυνο (Value-at-Risk) των βασικών ιδίων κεφαλαίων με επίπεδο εμπιστοσύνης 99,5% για περίοδο ενός (1) έτους, όπως ορίζεται στην περίπτωση (δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 77 του ν. 4364/2016.

θ) «αναλυτικός κλειστός τύπος»: ο κλειστός μαθηματικός τύπος ο οποίος συνδέει το επιλεχθέν από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση μέτρο κινδύνου με το μέτρο κινδύνου αναφοράς, όπως ορίζεται ανωτέρω.

ι) « $t=0$ »: η ημερομηνία αναφοράς του υπολογισμού της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας τον οποίο μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διενεργεί με βάση το εσωτερικό της υπόδειγμα.

ια) «t=1»: η ημερομηνία που αντιστοιχεί σε ένα (1) έτος μετά την ημερομηνία αναφοράς του υπολογισμού της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας τον οποίο μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διενήργησε με βάση το εσωτερικό της υπόδειγμα.

ιβ) «Αποτιμήσεις ή ισολογισμός της Φερεγγυότητας II»: Οι αποτιμήσεις όλων των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, σύμφωνα με τις μεθόδους που καθορίζονται στο ν. 4364/2016, στον Κανονισμό (ΕΕ) 2015/35, στην κείμενη ευρωπαϊκή νομοθεσία αμέσου εφαρμογής και σε κάθε άλλη απόφαση η οποία έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των ανωτέρω.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΡΟΑΙΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΙΤΗΣΗΣ

Άρθρο 2

(1^η κατευθυντήρια γραμμή)

Προαίτηση

1. Ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση που προτίθεται να υποβάλλει αίτηση για χρήση εσωτερικού υποδείγματος βάσει του άρθρου 87 του ν. 4364/2016 ή εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου ή εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου, υποβάλλει προηγουμένως αίτηση για ένταξη σε διαδικασία προαίτησης.

2. Μέσω της διαδικασίας προαίτησης η Τράπεζα της Ελλάδος αποσκοπεί:

α) να διαγνώσει κατά πόσον μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση ή ένας όμιλος είναι επαρκώς προετοιμασμένοι ώστε να υποβάλουν αίτηση για χρήση εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητάς τους καθώς και

β) να διαγνώσει κατά πόσο οι εν λόγω επιχειρήσεις συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις για τα εσωτερικά υποδείγματα σύμφωνα με το Τμήμα 3 της Ενότητας 4 του Κεφαλαίου ΣΤ' του Πρώτου Μέρους του ν. 4364/2016 καθώς και τα άρθρα 188 και 189 του ν. 4364/2016.

3. Κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας προαίτησης, η συμμετέχουσα στη διαδικασία προαίτησης ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση ή όμιλος μεριμνά ως προς την κατάρτιση του πλαισίου του εσωτερικού υποδείγματος κατά τρόπο που καθιστά δυνατή τη χρησιμοποίησή του τόσο για τη διαχείριση κινδύνου και τη λήψη

αποφάσεων, όσο και για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας.

4. Η διαδικασία προαίτησης δεν συνιστά προέγκριση του εσωτερικού υποδείγματος και δεν έχει ορισμένο χρόνο περάτωσης.

Άρθρο 3

(2^η κατευθυντήρια γραμμή)

Πληροφορίες που υποβάλλονται με την αίτηση χρήσης εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου

1. Ο αιτών για χρήση εσωτερικού υποδείγματος ενός ομίλου, συμπεριλαμβάνει, αναλυτικά και συγκεκριμένα για κάθε μία από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 189 του ν. 4364/2016 ή της παραγράφου 1 του άρθρου 231 της Οδηγίας 2009/138/EK, τις πληροφορίες που ορίζονται στο άρθρο 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/460 που αφορά τη διαδικασία σχετικά με την έγκριση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου, εκτός εάν οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονται ήδη σε δικαιολογητικά έγγραφα που υποβλήθηκαν από τη συμμετέχουσα ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

2. Ο αιτών διευκρινίζει, αναλυτικά για κάθε μία συνδεδεμένη επιχείρηση που περιλαμβάνεται στην αίτηση της προηγούμενης παραγράφου, τον βαθμό στον οποίο η ανάπτυξη, εφαρμογή ή επικύρωση των συστατικών μερών του εσωτερικού υποδείγματος ομίλου που είναι αναγκαία για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας της συνδεδεμένης επιχείρησης, εκτελούνται από άλλη συνδεδεμένη επιχείρηση εντός του ομίλου.

Άρθρο 4

(3^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αίτημα για παροχή περισσότερων πληροφοριών στην περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου ή σε επίπεδο ομίλου

1. Στην περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου, η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον ενεργεί ως εποπτική αρχή που συμμετέχει στην αξιολόγηση της αίτησης, υποβάλλει οποιοδήποτε αίτημά της για παροχή περισσότερων πληροφοριών σχετικών με συνδεδεμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση που εποπτεύεται από την Τράπεζα της Ελλάδος, στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

2. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δρα ως αρχή εποπτείας ενός ομίλου που έχει υποβάλλει αίτηση για χρήση εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου, ανταποκρίνεται σε αίτημα εποπτικής αρχής, η οποία συμμετέχει στην αξιολόγηση της αίτησης και εποπτεύει μια συνδεδεμένη ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, εφόσον αφορά στην παροχή περισσότερων πληροφοριών σχετικών με την εν λόγω συνδεδεμένη επιχείρηση. Στην περίπτωση αυτή, η Τράπεζα της Ελλάδος είτε προωθεί το σχετικό αίτημα στην εν λόγω συνδεδεμένη επιχείρηση είτε παρέχει η ίδια στην αιτούμενη εποπτική αρχή τις αιτούμενες πληροφορίες και τα σχετικά έγγραφα, εφόσον αυτά έχουν ήδη υποβληθεί σε αυτήν.

3. Σε περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ενός ομίλου, η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον αποτελεί ενδιαφερόμενη για το υπόδειγμα εποπτική αρχή, προκειμένου να αξιολογήσει τη συμμόρφωση του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου με τις απαιτήσεις για τα εσωτερικά υποδείγματα, όσον αφορά στην Κεφαλαιακή Απαιτήση Φερεγγυότητας συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης που εποπτεύει, μπορεί να ζητά περισσότερες πληροφορίες, απευθείας από την εν λόγω συνδεδεμένη επιχείρηση. Η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνει εγκαίρως την αρχή εποπτείας του ομίλου σχετικά με κάθε τέτοιου είδους αίτημα.

Άρθρο 5

(4^η κατευθυντήρια γραμμή)

Πρόθεση επέκτασης του πεδίου εφαρμογής μιας αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου ή σε επίπεδο ομίλου

1. Σε περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος είτε του ομίλου είτε σε επίπεδο ομίλου, ο αιτών περιλαμβάνει στις πληροφορίες των παραγράφων 5 του άρθρου 343 και 6 του άρθρου 347 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 αναφορικά με το πεδίο εφαρμογής του υποδείγματος, περιγραφή της τυχόν πρόθεσής του να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του στο μέλλον με σκοπό να συμπεριλάβει, για σκοπούς υπολογισμού της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας του ομίλου, οποιαδήποτε από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις που εμπίπτουν μεν στο πεδίο εφαρμογής της εποπτείας του ομίλου αλλά δεν περιλαμβάνονται, σύμφωνα με την τρέχουσα αίτηση, στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω εσωτερικού υποδείγματος.

2. Σε περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου, ο αιτών περιλαμβάνει στις πληροφορίες της παραγράφου 6 του άρθρου 347 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, περιγραφή της τυχόν πρόθεσής του να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του στο μέλλον με σκοπό να συμπεριλάβει τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής

Απαίτησης Φερεγγυότητας οποιασδήποτε από τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις που δεν περιλαμβάνεται στην τρέχουσα αίτηση.

Άρθρο 6

(5^η κατευθυντήρια γραμμή)

Τεχνικές προδιαγραφές σε περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου

Σε περίπτωση αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ενός ομίλου, ο αιτών περιλαμβάνει στην σχετική αίτηση αναλυτική πληροφόρηση σχετικά με τα ακόλουθα:

α) τον βαθμό κατά τον οποίο οι τεχνικές προδιαγραφές του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου ενδέχεται να διαφέρουν, μεταξύ της χρήσης του για τον υπολογισμό την ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας του ομίλου και της χρήσης του για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας μίας ή περισσότερων συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων,

β) τον χειρισμό των συναλλαγών εντός του ομίλου (ενδο-ομιλικές συναλλαγές) κατά τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας εκάστης των συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων και, κατά περίπτωση, της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας του ομίλου,

γ) τις παραμέτρους του εσωτερικού υποδείγματος που μπορεί να προσδιορίζονται με διαφορετικό τρόπο κατά τους υπολογισμούς της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας του ομίλου και της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας μίας ή περισσότερων συνδεδεμένων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων,

δ) τους εξειδικευμένους κινδύνους που τον αφορούν μόνον σε επίπεδο ομίλου και έχουν σημασία μόνον στον υπολογισμό της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας του ομίλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΛΛΑΓΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΩΝ

Άρθρο 7

(6^η κατευθυντήρια γραμμή)

Πεδίο εφαρμογής της πολιτικής αλλαγής εσωτερικών υποδειγμάτων

1. Κατά την κατάρτιση της πολιτικής αλλαγής ενός υποδείγματος, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η εν λόγω πολιτική καλύπτει όλες τις πιθανές αιτίες αλλαγών του υποδείγματος οι οποίες θα μπορούσαν να έχουν αντίκτυπο στην Κεφαλαιακή Απαιτήση Φερεγγυότητάς της και κατ' ελάχιστον εκείνες που προέρχονται από:

α) το σύστημα διακυβέρνησης της επιχείρησης,

β) τη συμμόρφωση της επιχείρησης προς τις απαιτήσεις σχετικά με τη χρήση του εσωτερικού υποδείγματος,

γ) την καταλληλότητα των τεχνικών προδιαγραφών του εσωτερικού υποδείγματος της επιχείρησης, και

δ) το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η πολιτική αλλαγής του εσωτερικού υποδείγματος:

α) διευκρινίζει πότε μια αλλαγή στο εσωτερικό υπόδειγμα θεωρείται σημαντική και πότε δευτερεύουσα, προσδιορίζοντας παράλληλα πότε ένας συνδυασμός δευτερευουσών αλλαγών θεωρείται σημαντική αλλαγή,

β) ορίζει τις απαιτήσεις διακυβέρνησης σε σχέση με τις αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα, συμπεριλαμβανομένων των εσωτερικών διαδικασιών για την έγκριση, κοινοποίηση, τεκμηρίωση και επικύρωση των αλλαγών.

3. Η ένταξη σε ένα εσωτερικό υπόδειγμα νέων χαρακτηριστικών ή στοιχείων, όπως ενδεικτικά η συμπερίληψη πρόσθετων κινδύνων ή επιχειρηματικών μονάδων, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι περιλαμβάνεται στην πολιτική αλλαγής ενός υποδείγματος. Κάθε νέο χαρακτηριστικό ή στοιχείο εντάσσεται στο εσωτερικό υπόδειγμα κατόπιν έγκρισης από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με το άρθρο 7 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/460.

4. Κάθε επικαιροποίηση των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται από ένα εσωτερικό υπόδειγμα αντιμετωπίζεται από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ως δυνητική πηγή αλλαγών του εσωτερικού υποδείγματος.

Άρθρο 8
(7^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ορισμός της σημαντικής αλλαγής

Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση αναπτύσσει και χρησιμοποιεί μια σειρά βασικών ποιοτικών και ποσοτικών δεικτών προκειμένου να ορίσει μια αλλαγή ως σημαντική, πέραν από τον δείκτη που μετρά τον ποσοτικό αντίκτυπο μιας αλλαγής του υποδείγματος στην Κεφαλαιακή Απαίτηση Φερεγγυότητας ή σε επιμέρους συνιστώσες της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας.

Άρθρο 9
(8^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αναφορά δευτερευουσών και σημαντικών αλλαγών ως συνδυασμού δευτερευουσών αλλαγών

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση ενημερώνει την Τράπεζα της Ελλάδος για όλες τις δευτερεύουσες αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα, ανά τρίμηνο ή και συχνότερα εφόσον τούτο κρίνεται απαραίτητο.
2. Η ενημέρωση της Τράπεζας της Ελλάδος αναφορικά με τις δευτερεύουσες αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα λαμβάνει τη μορφή συνοπτικής έκθεσης, η οποία περιλαμβάνει, κατ' ελάχιστον, περιγραφή, για κάθε μία δευτερεύουσα αλλαγή ξεχωριστά καθώς και για το σύνολο των δευτερευουσών αλλαγών αθροιστικά, του αντίκτυπου στο εγκεκριμένο εσωτερικό υπόδειγμα, τόσο σε ποσοτικούς όσο και ποιοτικούς όρους.
3. Προκειμένου να αξιολογεί, μια ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, εάν ένας συνδυασμός δευτερευουσών αλλαγών συνιστά σημαντική αλλαγή, χρησιμοποιεί ως υπόδειγμα αναφοράς το πλέον πρόσφατο εσωτερικό υπόδειγμα που έχει εγκριθεί από την Τράπεζα της Ελλάδος, εκτός και εάν έχει καθοριστεί διαφορετικά από την Τράπεζα της Ελλάδος .

Άρθρο 10
(9^η κατευθυντήρια γραμμή)
Πολιτική αλλαγής εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου

1. Στην περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος ενός ομίλου, η συμμετέχουσα καθώς και οι συνδεδεμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση για χρήση του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για τον υπολογισμό της

Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητάς τους σε ατομικό επίπεδο, καταρτίζουν μία ενιαία πολιτική για την αλλαγή του εν λόγω υποδείγματος.

2. Η συμμετέχουσα καθώς και οι συνδεδεμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση για χρήση του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητάς τους σε ατομικό επίπεδο, διασφαλίζουν ότι η πολιτική αλλαγής του εν λόγω υποδείγματος προσδιορίζει:

α) τις σημαντικές και τις δευτερεύουσες για τον όμιλο αλλαγές του υποδείγματος,

β) τις σημαντικές και δευτερεύουσες για κάθε μία συνδεδεμένη επιχείρηση αλλαγές του υποδείγματος, οι οποίες περιλαμβάνονται στην αίτηση για χρήση του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητάς έκαστης εξ αυτών σε ατομικό επίπεδο.

3. Η συμμετέχουσα καθώς και οι συνδεδεμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση για χρήση του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητάς τους σε ατομικό επίπεδο διασφαλίζουν ότι εφόσον μία αλλαγή είναι σημαντική έστω και για μια συνδεδεμένη επιχείρηση που περιλαμβάνεται στην αίτηση, τότε η αλλαγή χαρακτηρίζεται ως σημαντική στο πλαίσιο της πολιτικής αλλαγής του εσωτερικού υποδείγματος.

Άρθρο 11

(10^η κατευθυντήρια γραμμή)

Επέκταση της χρήσης και του πεδίου εφαρμογής των εσωτερικών υποδειγμάτων του ομίλου

Οι ακόλουθες επεκτάσεις του εσωτερικού υποδείγματος ενός ομίλου υποβάλλονται από τον αιτούντα στην Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δρα ως αρχή εποπτείας του ομίλου, άλλως στην αρχή εποπτείας του ομίλου, σύμφωνα με την ίδια διαδικασία με εκείνη που ακολουθείται για έγκριση σημαντικής αλλαγής στο εσωτερικό υπόδειγμα, όπως ορίζεται στο άρθρο 7 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/460:

α) η επέκταση για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας σε ατομικό επίπεδο, μιας συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης η οποία περιλαμβάνεται μεν, επί του παρόντος, στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για τον υπολογισμό της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας του ομίλου, αλλά δεν χρησιμοποιεί δε το εσωτερικό

υπόδειγμα του ομίλου για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητάς της σε ατομική βάση,

β) η επέκταση για την κάλυψη νέων χαρακτηριστικών ή στοιχείων σε επίπεδο ομίλου, και

γ) η επέκταση για την κάλυψη νέων χαρακτηριστικών ή στοιχείων σε επίπεδο συνδεδεμένης επιχείρησης, η οποία χρησιμοποιεί, επί του παρόντος, το εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητάς της σε ατομικό επίπεδο, συμπεριλαμβανομένης της επέκτασης που σχετίζεται με χαρακτηριστικά ή στοιχεία που χρησιμοποιούνται ήδη σε επίπεδο ομίλου ή άλλων συνδεδεμένων επιχειρήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΔΟΚΙΜΗ ΧΡΗΣΗΣ

Άρθρο 12

(11^η κατευθυντήρια γραμμή)

Κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας του εσωτερικού υποδείγματος

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται στο σύστημα διαχείρισης κινδύνου και στις διαδικασίες λήψης αποφάσεων της επιχείρησης, με τρόπο που δημιουργεί κίνητρα για τη βελτίωση της ποιότητας του ίδιου του εσωτερικού υποδείγματος.

Άρθρο 13

(12^η κατευθυντήρια γραμμή)

Δοκιμή χρήσης και αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα

1. Κατά τη διαδικασία βελτίωσης της ποιότητας του εσωτερικού υποδείγματος, όταν μια σημαντική αλλαγή έχει εγκριθεί εσωτερικά από το Διοικητικό Συμβούλιο μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, η εν λόγω επιχείρηση καταδεικνύει τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της δοκιμής χρήσης, λαμβάνοντας υπόψη:

α) τα διάφορα συστατικά μέρη από τα οποία αποτελείται η δοκιμή χρήσης,

β) τις διαφορετικές χρήσεις του εσωτερικού υποδείγματος τις οποίες κάνει η επιχείρηση στα διάφορα μέρη του συστήματος διακυβέρνησής της.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση παρακολουθεί τον χρόνο υλοποίησης κάθε αλλαγής στο εσωτερικό υπόδειγμα και καταδεικνύει ότι το τυχόν χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της διαπίστωσης της ανάγκης αλλαγής του εσωτερικού υποδείγματος και αυτής καθ'αυτής της υλοποίησης της αλλαγής είναι προσήκον. Στην περίπτωση υποβολής αίτησης για έγκριση σημαντικής αλλαγής, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου έγκρισης, η χρήση του εσωτερικού υποδείγματος στη διαδικασία λήψης των αποφάσεών της είναι κατάλληλη.

Άρθρο 14

(13^η κατευθυντήρια γραμμή)

Κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εφαρμόζει τουλάχιστον δύο διαφορετικές πρακτικές ή προσεγγίσεις προκειμένου να διασφαλίζεται η κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος τόσο από το Διοικητικό Συμβούλιο αυτής, όσο και από όλα τα πρόσωπα που χρησιμοποιούν τα αποτελέσματά του για σκοπούς λήψης αποφάσεων.

2. Προκειμένου η Τράπεζα της Ελλάδος να αξιολογεί την κατανόηση του εσωτερικού υποδείγματος μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, διεξάγει συνεντεύξεις με μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου καθώς και με λοιπά μέλη της διοίκησης της επιχείρησης.

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον κρίνει απαραίτητο, ζητά και εξετάζει τα πρακτικά των συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου ή των λοιπών αρμόδιων για τη λήψη αποφάσεων εσωτερικών οργάνων της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, προκειμένου να αξιολογεί τη συμμόρφωση της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης προς τις απαιτήσεις για τη δοκιμή χρήσης.

Άρθρο 15
(14^η κατευθυντήρια γραμμή)
Υποστήριξη της λήψης αποφάσεων

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε να διασφαλίζει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα χρησιμοποιείται για τη λήψη αποφάσεων. Ομοίως, είναι σε θέση να αποδεικνύει στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι πράγματι το χρησιμοποιεί.
2. Κατά τον υπολογισμό της θεωρητικής Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας, στην περίπτωση κεφαλαίων κλειστής διάρθρωσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση συμμορφώνεται με το άρθρο 81 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 και καταδεικνύει στην Τράπεζα της Ελλάδος, τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζεται η συνοχή μεταξύ διαφόρων αποτελεσμάτων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 223 του εν λόγω Κανονισμού.

Άρθρο 16
(15^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ιδιαίτερες διατάξεις για τη δοκιμή χρήσης εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου

1. Η συμμετέχουσα και οι συνδεδεμένες ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση χρήσης του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητάς τους σε ατομικό επίπεδο, συνεργάζονται ούτως ώστε να διασφαλίζουν ότι ο σχεδιασμός του εσωτερικού υποδείγματος ανταποκρίνεται στην επιχειρηματική τους δραστηριότητα.
2. Οι επιχειρήσεις της προηγούμενης παραγράφου αποδεικνύουν στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι έχουν αναπτύξει και διατηρούν κατάλληλο σύστημα διακυβέρνησης του εσωτερικού υποδείγματος ούτως ώστε να διασφαλίζεται ότι:
 - α) η Κεφαλαιακή Απαίτηση Φερεγγυότητάς τους σε ατομικό επίπεδο, υπολογίζεται κάθε φορά που αυτό κρίνεται αναγκαίο εντός του πλαισίου διαδικασίας λήψης αποφάσεων εκάστης επιχείρησης και τουλάχιστον με τη συχνότητα που απαιτείται από το άρθρο 78 του ν. 4364/2016, και
 - β) έχουν τη δυνατότητα να προτείνουν αλλαγές στο εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου, ιδίως στα σημεία που είναι σημαντικά για τις ίδιες ή που θεωρούνται αναγκαίες κατόπιν μεταβολών στο προφίλ κινδύνου τους, λαμβάνοντας σε κάθε περίπτωση υπόψη το ευρύτερο περιβάλλον εντός του οποίου δραστηριοποιούνται,

γ) κάθε μία συνδεδεμένη επιχείρηση κατανοεί επαρκώς, τα τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος τα οποία καλύπτουν τους κινδύνους έκαστης εξ αυτών.

3. Οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση χρήσης εσωτερικού υποδείγματος ομίλου για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητάς τους διασφαλίζουν ότι ο σχεδιασμός του εσωτερικού υποδείγματος συνάδει με την επιχειρηματική τους δραστηριότητα και το σύστημα διαχείρισης κινδύνου τους, και ότι το εσωτερικό υπόδειγμα παράγει τα αποτελέσματα του ξεχωριστά σε επίπεδο ομίλου και σε επίπεδο εκάστης συνδεδεμένης επιχείρησης, τα οποία είναι επαρκώς λεπτομερή ώστε να επιτρέπουν στο εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου να διαδραματίζει κατάλληλο ρόλο στο πλαίσιο των διαδικασιών λήψης αποφάσεών τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΠΑΡΑΔΟΧΩΝ ΚΑΙ ΚΡΙΣΗ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΩΝ

Άρθρο 17

(16^η κατευθυντήρια γραμμή)
Σημαντικότητα των παραδοχών

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, όταν καθορίζει παραδοχές και χρησιμοποιεί κρίσεις εμπειρογνομένων, στο πλαίσιο ενός εσωτερικού υποδείγματος, λαμβάνει υπόψη τη σημαντικότητα της κάθε παραδοχής ή κρίσης κατά τα οριζόμενα στα άρθρα του παρόντος Κεφαλαίου.

2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση αξιολογεί τη σημαντικότητα εκάστης παραδοχής ή κρίσης εμπειρογνομένων λαμβάνοντας υπόψη τόσο ποσοτικούς όσο και ποιοτικούς δείκτες και συνεκτιμώντας συνθήκες ακραίων ζημιών. Η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των εν λόγω δεικτών γίνεται συνολικά.

Άρθρο 18
(17^η κατευθυντήρια γραμμή)
Διακυβέρνηση του καθορισμού παραδοχών

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει και εφαρμόζει πλήρως καταγεγραμμένες διαδικασίες για τον καθορισμό και την υιοθέτηση εκάστης παραδοχής και κρίσης των εμπειρογνωμόνων που χρησιμοποιείται από το εσωτερικό της υπόδειγμα.
2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι εν λόγω παραδοχές υπολογίζονται και χρησιμοποιούνται με διαχρονική συνέπεια, από όλο το προσωπικό της και ότι είναι κατάλληλες για την προβλεπόμενη χρήση τους.
3. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει κατάλληλη διαδικασία έγκρισης των παραδοχών και μάλιστα σε επαρκώς υψηλό ιεραρχικό επίπεδο ανάλογα με τη σημαντικότητά τους, για τις δε σημαντικότερες εξ αυτών απαιτεί την έγκριση του διοικητικού συμβουλίου της.

Άρθρο 19
(18^η κατευθυντήρια γραμμή)
Γνωστοποίηση και αβεβαιότητα των παραδοχών

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι διαδικασίες που σχετίζονται με τις παραδοχές του εσωτερικού της υποδείγματος είναι κατάλληλες ώστε να μετριάζεται ο κίνδυνος παρανοήσεων ή σφαλμάτων επικοινωνίας μεταξύ των προσώπων που εμπλέκονται είτε στο καθορισμό είτε στη χρήση των παραδοχών, με έμφαση σε θέματα που άπτονται της χρήσης της κρίσης των εμπειρογνωμόνων κατά την επιλογή των εν λόγω παραδοχών.
2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει και εφαρμόζει τεκμηριωμένη και πλήρως καταγεγραμμένη διαδικασία για την αποστολή στα πρόσωπα που καθορίζουν εκάστη παραδοχή και στους εμπειρογνώμονες που εκφράζουν την κρίση

τους, κάθε είδους παρατηρήσεων και προτάσεων βελτίωσης από τα πρόσωπα που κάνουν χρήση των εν λόγω παραδοχών και κρίσεων.

3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αναδεικνύει με διαφανή τρόπο την αβεβαιότητα των παραδοχών, καθώς και τις συνδεόμενες με αυτήν μεταβολές των τελικών αποτελεσμάτων.

Άρθρο20
(19^η κατευθυντήρια γραμμή)
Τεκμηρίωση των παραδοχών

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταγράφει τα αποτελέσματα από την εφαρμογή κάθε σταδίου της διαδικασίας καθορισμού παραδοχών και, ιδίως, τεκμηριώνει τον τρόπο που έγινε χρήση, σε κάθε ένα στάδιο της διαδικασίας, της κρίσης εμπειρογνομόνων, κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η διαφάνεια της διαδικασίας.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση περιλαμβάνει στην τεκμηρίωση της προηγούμενης παραγράφου, αναλυτικές πληροφορίες για κάθε μία παραδοχή, με το απαιτούμενο επίπεδο ανάλυσης προκειμένου να καταστεί διαφανής η τιμή της, η εφαρμοσθείσα διαδικασία, τα κριτήρια που ελήφθησαν υπόψη για την επιλογή της και την απόρριψη άλλων εναλλακτικών επιλογών, τουλάχιστον αναφορικά με τα ακόλουθα στοιχεία:

α) την τιμή που λαμβάνει,

β) τη σημαντικότητά της,

γ) τα στοιχεία των εμπειρογνομόνων που ενεπλάκησαν για τον καθορισμό της,

δ) τη χρήση για την οποία προορίζεται,

ε) το διάστημα ισχύος τους,

στ) τη λογική του υπολογισμού ή της επιλογής της,

ζ) κάθε είδους πληροφορία που συνεισέφερε στον υπολογισμό ή την επιλογή της.

3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι τα πρόσωπα που χρησιμοποιούν στοιχεία που βασίζονται σε σημαντικές παραδοχές λαμβάνουν γραπτώς, σαφείς και αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με τις εν λόγω παραδοχές.

Άρθρο 21
(20^η κατευθυντήρια γραμμή)
Επικύρωση των παραδοχών

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προβαίνει σε επικύρωση των παραδοχών και της κρίσης εμπειρογνομόνων, συνοδευόμενη από έγκριση σε κατάλληλο ιεραρχικό επίπεδο (sign-off), ούτως ώστε να διασφαλίζεται ένα επαρκές επίπεδο εμπιστοσύνης στις εν λόγω παραδοχές και κρίσεις, η οποία περιλαμβάνει επικύρωση τουλάχιστον των ακόλουθων:

- α) της περιγραφής του θέματος που αντιμετωπίζεται με κρίση εμπειρογνομόνων,
- β) της περιγραφής των κριτηρίων για την επιλογή των εμπειρογνομόνων,
- γ) τα στοιχεία και πληροφορίες που χρησιμοποιούνται ή λαμβάνονται υπόψη κατά τους σχετικούς υπολογισμούς ή εκτιμήσεις,
- δ) της τελικής εκτίμησης ή επιλογής,
- ε) της αιτιολόγησης της τελικής εκτίμησης ή επιλογής,
- στ) της αβεβαιότητας ή των περιστάσεων κάτω από τις οποίες η εκτίμηση ή η επιλογή δεν είναι έγκυρη.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι διατηρεί καταγεγραμμένα τα αποτελέσματα εφαρμογής κάθε σταδίου της διαδικασίας επικύρωσης των παραδοχών, ιδίως δε της χρήσης της κρίσης εμπειρογνομόνων, καθώς και τους υπολογισμούς των εργαλείων επικύρωσης των παραδοχών και τα αντίστοιχα αποτελέσματα.

3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταγράφει κάθε αλλαγή που γίνεται στις σημαντικές παραδοχές λόγω νέων πληροφοριών, και αναλύει και αιτιολογεί τις αλλαγές αυτές, όπως επίσης και τις τυχόν αποκλίσεις των πραγματικών αποτελεσμάτων από τις σημαντικές παραδοχές (actual – to – expected analysis).

4. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο μέτρο του δυνατού και κατά περίπτωση, χρησιμοποιεί εργαλεία επικύρωσης, όπως οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (stress testing) ή οι δοκιμές ευαισθησίας (sensitivity testing).

5. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επανεξετάζει τις επιλεγείσες παραδοχές βασιζόμενη στις υπηρεσίες ανεξάρτητων εσωτερικών ή εξωτερικών εμπειρογνομόνων.

6. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταγράφει τις εκτιμώμενες περιστάσεις υπό τις οποίες οι εν λόγω παραδοχές θα θεωρούνταν λανθασμένες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ

Άρθρο 22
(21^η κατευθυντήρια γραμμή)
Σημεία ελέγχου συνέπειας

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει τη συνέπεια μεταξύ των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και των μεθόδων που χρησιμοποιούνται για τις αποτιμήσεις των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων στον ισολογισμό της Φερεγγυότητας II.
2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση ελέγχει τη συνέπεια στα ακόλουθα στάδια του υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, εφόσον αυτά έχουν σχέση με το υπό εξέταση τμήμα του υποδείγματος:
 - α) τη συνέπεια του μετασχηματισμού σε περιπτώσεις που οι αποτιμήσεις των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων του ισολογισμού της Φερεγγυότητας II δεν υπεισέρχονται άμεσα στους υπολογισμούς του εσωτερικού υποδείγματος αλλά μετασχηματίζονται σε υποδειγματοποιημένα περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις,
 - β) τη συνέπεια της αρχικής τιμής, κατά την ημερομηνία της αποτίμησης, των υποδειγματοποιημένων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων με την αποτίμηση αυτών στον ισολογισμό Φερεγγυότητας II,
 - γ) τη συνέπεια της προβολής των παραγόντων κινδύνου και του αντίκτυπού τους στις προβλεπόμενες χρηματικές τιμές με τις παραδοχές των εν λόγω παραγόντων κινδύνου οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν για την αποτίμηση της Φερεγγυότητας II των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού, και
 - δ) τη συνέπεια της εκ νέου αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στο τέλος εκάστης περιόδου προβολής με την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό Φερεγγυότητας II.

Άρθρο 23
(22^η κατευθυντήρια γραμμή)
Πτυχές της συνέπειας

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, κατά την αξιολόγηση της συνέπειας, λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τις ακόλουθες πτυχές:

α) τη συνέπεια των αναλογιστικών και στατιστικών τεχνικών που εφαρμόζονται για την αποτίμηση των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό της Φερεγγυότητας II, και για τον υπολογισμό της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής,

β) τη συνέπεια των δεδομένων και των παραμέτρων που χρησιμοποιούνται για τους αντίστοιχους υπολογισμούς, και

γ) τη συνέπεια των παραδοχών στις οποίες βασίζονται οι αντίστοιχοι υπολογισμοί, ιδίως δε των παραδοχών σχετικά με τα συμβατικά δικαιώματα προαίρεσως και τις χρηματοοικονομικές εγγυήσεις, τις μελλοντικές ενέργειες της διοίκησης και τις αναμενόμενες μελλοντικές προαιρετικές παροχές.

Άρθρο 24
(23^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αξιολόγηση συνέπειας

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διενεργεί τακτικές ποσοτικές αξιολογήσεις συνέπειας, όπου αυτό είναι εφικτό και προσήκον.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο πλαίσιο της αξιολόγησης συνέπειας:

α) προσδιορίζει και τεκμηριώνει κάθε παρέκκλιση μεταξύ του υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό της Φερεγγυότητας II,

β) αξιολογεί τον αντίκτυπο των τυχόν παρεκκλίσεων, τόσο μεμονωμένα όσο και συνδυαστικά,

γ) αιτιολογεί τους λόγους για τους οποίους οι παρεκκλίσεις δεν οδηγούν σε ασυνέπεια μεταξύ του υπολογισμού της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής και της αποτίμησης των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού στον ισολογισμό της Φερεγγυότητας II.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΠΡΟΒΛΕΠΤΙΚΗ ΠΙΘΑΝΟΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ

Άρθρο 25

(24^η κατευθυντήρια γραμμή)

Γνώση του προφίλ κινδύνου

1. Προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το σύνολο των πιθανών γεγονότων που παράγει η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή στην οποία βασίζεται το εσωτερικό υπόδειγμα είναι πλήρες, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει διαδικασίες που της επιτρέπουν να γνωρίζει επαρκώς το προφίλ κινδύνου της και να εντοπίζει εγκαίρως οποιοσδήποτε μεταβολές σε αυτό.
2. Οι διαδικασίες της προηγούμενης παραγράφου στοχεύουν στη γνώση των παραγόντων κινδύνου και των λοιπών παραγόντων που εξηγούν τη συμπεριφορά της τυχαίας μεταβλητής την κατανομή της οποίας αναπαριστά η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή, ούτως ώστε η τελευταία να αντικατοπτρίζει όλα τα συναφή χαρακτηριστικά του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης.

Άρθρο 26

(25^η κατευθυντήρια γραμμή)

Εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής

1. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας των αναλογιστικών και στατιστικών τεχνικών που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, σύμφωνα με το άρθρο 229 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εκλαμβάνει ως σημαντικό κριτήριο την ικανότητα των ανωτέρω τεχνικών να λαμβάνουν υπόψη, κατά τους σχετικούς υπολογισμούς, το προφίλ κινδύνου της.
2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επιλέγει τεχνικές που παράγουν προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή αρκετά ευρεία ώστε να συλλαμβάνει όλα τα σχετικά χαρακτηριστικά του προφίλ κινδύνου της επιχείρησης σύμφωνα με την

περίπτωση (ε) του άρθρου 229 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 και να στηρίζει τη λήψη αποφάσεων σύμφωνα με το άρθρο 226 του αυτού Κανονισμού.

3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, κατά την εφαρμογή της περίπτωσης (ζ) του άρθρου 229 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35 και στο πλαίσιο της εν λόγω μεθοδολογικής αξιολόγησης, εξετάζει την αξιοπιστία των δυσμενών ποσοστημορίων (ακραίων τιμών της κατανομής) που προκύπτουν από την προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή (και όχι απλώς της μέσης τιμής ή της διασποράς).

Άρθρο 27

(26^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αξιολόγηση του εύρους της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής

1. Προκειμένου η Τράπεζα της Ελλάδος να διαμορφώσει άποψη για την συμμόρφωση μιας ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης με το άρθρο 26 της παρούσας, λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον:

α) το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης και τον βαθμό στον οποίο αυτό αντικατοπτρίζεται στην προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή,

β) τις τρέχουσες εξελίξεις και την πρόοδο στην αναλογιστική επιστήμη και τις γενικά αποδεκτές πρακτικές της αγοράς, σύμφωνα με την περίπτωση (α) του άρθρου 229 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35,

γ) εν αναφορά προς το εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, τυχόν μέτρα που θέτει σε εφαρμογή η συγκεκριμένη ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προκειμένου να διασφαλίζει τη συμμόρφωσή της προς κάθε δοκιμή και πρότυπο σύμφωνα με τα άρθρα 94 έως 100 του ν. 4364/2016,

δ) εν αναφορά προς έκαστο κίνδυνο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, τον τρόπο με τον οποίο οι επιλεγείσες αναλογιστικές και στατιστικές τεχνικές και η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή στην οποία προβαίνει η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αλληλεπιδρούν με άλλους κινδύνους που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος και επηρεάζουν το εύρος της εν λόγω προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής, ειδικότερα κατά την εφαρμογή του άρθρου 232 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, και

ε) τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα κάθε ενός κινδύνου που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 19 του ν. 4364/2016.

Άρθρο 28
(27^η κατευθυντήρια γραμμή)
Διεύρυνση της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οποιαδήποτε ενέργεια διεύρυνσης της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής δεν θίγει την αξιοπιστία της πρόβλεψης των δυσμενών ποσοστημορίων (ακραίων τιμών της κατανομής) που προκύπτουν από την προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή.
2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση μεριμνά ώστε το εύρος της προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής να μην είναι αδικαιολόγητα μεγάλο σε βαθμό που να μην αντικατοπτρίζει την αρχική γνώση του προφίλ κινδύνου της.
3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η μεθοδολογία που ακολουθείται για τη διεύρυνση της εκτίμησης κατανομής πιθανότητας συμμορφώνεται με τα πρότυπα στατιστικής ποιότητας όσον αφορά στις μεθόδους, στις παραδοχές και στα δεδομένα, σύμφωνα με άρθρα 229, 230 και 231 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35. Σε όσες περιπτώσεις οι εν λόγω τεχνικές προβλέπουν τη χρήση της κρίσης εμπειρογνώμονα, η εν λόγω επιχείρηση συμμορφώνεται με τα οριζόμενα στην παρούσα αναφορικά με τον καθορισμό των παραδοχών και την κρίση εμπειρογνώμονα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΒΑΘΜΟΝΟΜΗΣΗ – ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Άρθρο 29
(28^η κατευθυντήρια γραμμή)
Γνώση των προσεγγίσεων σε συνθήκες ακραίων ζημιών

1. Σε περίπτωση που μια ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί προσεγγιστικές μεθόδους, αντί της απευθείας χρήσης του μέτρου κινδύνου αναφοράς, ελέγχει και αιτιολογεί τη διαχρονική αξιοπιστία των αποτελεσμάτων των εν λόγω προσεγγίσεων, υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της.

2. Ειδικότερα, όταν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί αναλυτικούς κλειστούς τύπους για να αναβαθμονομήσει την κεφαλαιακή απαίτηση από το εσωτερικά χρησιμοποιούμενο μέτρο κινδύνου στο μέτρο κινδύνου αναφοράς, αποδεικνύει ότι οι παραδοχές στις οποίες βασίζονται οι τύποι είναι ρεαλιστικές και ορθές, ακόμη και υπό συνθήκες ακραίων ζημιών.

Άρθρο 30
(29^η κατευθυντήρια γραμμή)
Χρησιμοποίηση άλλης υποκείμενης μεταβλητής

Στην περίπτωση που η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί τη μεταβολή διαφορετικής υποκείμενης (τυχαίας) μεταβλητής από την (τυχαία) μεταβλητή των βασικών ιδίων κεφαλαίων για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας, αποδεικνύει στην Τράπεζα της Ελλάδος ότι:

- α) είναι σε θέση να συμφωνήσει τις διαφορές μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης (τυχαίας) μεταβλητής στο χρονικό σημείο $t=0$, και
- β) κατανοεί τις διαφορές μεταξύ των βασικών ιδίων κεφαλαίων και της υποκείμενης (τυχαίας) μεταβλητής, σε κάθε κατάσταση, έως και το χρονικό σημείο $t=1$, ιδίως υπό συνθήκες ακραίων ζημιών, σύμφωνα με το προφίλ κινδύνου της.

Άρθρο 31
(30^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ενέργειες διαχείρισης σε περίπτωση που η χρονική περίοδος του μέτρου κινδύνου υπερβαίνει το ένα έτος

Σε περίπτωση που η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση επιλέξει στο εσωτερικό της υπόδειγμα, η χρονική περίοδος του χρησιμοποιούμενου μέτρου κινδύνου να υπερβαίνει το ένα έτος, η εν λόγω επιχείρηση λαμβάνει υπόψη τις τυχόν ενέργειες διαχείρισης στο πλαίσιο του υπολογισμού της Κεφαλαιακής Απαίτησης Φερεγγυότητας και διασφαλίζει ότι τέτοιου είδους διαχειριστικές ενέργειες επιφέρουν επιπτώσεις στον ισολογισμό της Φερεγγυότητας II μεταξύ $t=0$ και $t=1$.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΕΡΔΩΝ ΚΑΙ ΖΗΜΙΩΝ (PROFIT AND LOSS ATTRIBUTION)

Άρθρο 32

(31^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ορισμός των κερδών και ζημιών

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θεωρεί τις μεταβολές, εντός μίας χρονικής περιόδου, των παρακάτω στοιχείων ως κέρδη και ζημίες της περιόδου αυτής:

α) των βασικών ιδίων κεφαλαίων, ή

β) άλλων χρηματικών ποσών τα οποία τυχόν χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα για τον προσδιορισμό των μεταβολών στα βασικά ίδια κεφάλαια, όπως ενδεικτικά είναι οι πραγματικές μεταβολές στους πόρους του οικονομικού κεφαλαίου.

Για τον σκοπό αυτόν, η απόδοση κερδών και ζημιών αποκλείει κινήσεις που αποδίδονται στην άντληση πρόσθετων ιδίων κεφαλαίων, την αποπληρωμή ή τη ρευστοποίηση των εν λόγω κεφαλαίων ή τη διανομή αυτών.

2. Όταν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί στο εσωτερικό της υπόδειγμα ως (τυχαία) μεταβλητή διαφορετική από την (τυχαία) μεταβλητή των βασικών ιδίων κεφαλαίων, τότε χρησιμοποιεί την εν λόγω μεταβλητή για τους σκοπούς της απόδοσης των κερδών και των ζημιών.

3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προσδιορίζει, μέσω της απόδοσης κερδών και ζημιών, τον τρόπο με τον οποίο οι μεταβολές στους παράγοντες κινδύνου συσχετίζονται με την κίνηση της υποκείμενης μεταβλητής στην οποία στηρίζεται η προβλεπτική πιθανοθεωρητική κατανομή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ

Άρθρο 33
(32^η κατευθυντήρια γραμμή)
Πολιτική και έκθεση επικύρωσης

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταρτίζει, εφαρμόζει και διατηρεί έγγραφη πολιτική επικύρωσης η οποία προσδιορίζει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τις διαδικασίες και τις μεθόδους που χρησιμοποιούνται για την επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος και τους στόχους τους,

β) τη συχνότητα της τακτικής επικύρωσης κάθε τμήματος του εσωτερικού υποδείγματος και τις περιστάσεις που επιτάσσουν τη διεξαγωγή συμπληρωματικής επικύρωσης,

γ) τα πρόσωπα που είναι αρμόδια για κάθε εργασία επικύρωσης, και

δ) τη διαδικασία που ακολουθείται σε περίπτωση που η διαδικασία επικύρωσης του υποδείγματος εντοπίσει προβλήματα ως προς την αξιοπιστία του εσωτερικού υποδείγματος και τη διαδικασία λήψης αποφάσεων προκειμένου να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα αυτά.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, κάθε φορά που επικυρώνει το εσωτερικό της υπόδειγμα, καταρτίζει αντίστοιχη έκθεση επικύρωσης, στην οποία τεκμηριώνονται τα αποτελέσματα της διαδικασίας επικύρωσης, τα συμπεράσματα καθώς και τις επιπτώσεις που προκύπτουν από την ανάλυση των αποτελεσμάτων της επικύρωσης.

3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση περιλαμβάνει στην επικύρωση:

α) αναφορά στα δεδομένα επικύρωσης σύμφωνα με το άρθρο 43 της παρούσας, και

β) την έγκριση (sign-off) των βασικών συμμετεχόντων στη ανωτέρω διαδικασία.

Άρθρο 34
(33^η κατευθυντήρια γραμμή)
Πεδίο εφαρμογής και στόχοι της διαδικασίας επικύρωσης

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση αναλύει τον στόχο της επικύρωσης σε επιμέρους ειδικούς στόχους, με επαρκή ανάλυση και με σαφήνεια, αναφορικά με κάθε επιμέρους τμήμα του εσωτερικού υποδείγματος.
2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση προσδιορίζει, εντός του πεδίου εφαρμογής της επικύρωσης, τόσο ποιοτικές όσο και ποσοτικές πτυχές του εσωτερικού υποδείγματος.
3. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, εκτός από την επιμέρους επικύρωση της παραγράφου 1 του παρόντος και προκειμένου να διασφαλίσει ότι το εσωτερικό υπόδειγμα δεν υποεκτιμά την Κεφαλαιακή Απαιτήση Φερεγγυότητας, προβαίνει στην επικύρωση του εσωτερικού υποδείγματος σε συνολικό επίπεδο και ιδίως στην επικύρωση της συνολικής υπολογισθείσας προβλεπτικής πιθανοθεωρητικής κατανομής.

Άρθρο 35
(34^η κατευθυντήρια γραμμή)
Σημαντικότητα κατά τη διαδικασία επικύρωσης

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, σε περίπτωση που καθορίζει τις δραστηριότητες επικύρωσης του εσωτερικού υποδείγματός της επί τη βάση της σημαντικότητάς, τότε η σημαντικότητα αυτή καθορίζεται με αναφορά στη σημαντικότητα του συγκεκριμένου τμήματος του εσωτερικού υποδείγματος που υπόκειται σε επικύρωση.
2. Κατά την εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου, η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση εξετάζει τη σημαντικότητα των τμημάτων του εσωτερικού υποδείγματος, όχι μόνο σε μεμονωμένη βάση, αλλά και σε συνδυασμό μεταξύ τους.
3. Κατά τον προσδιορισμό της σημαντικότητας στο πλαίσιο της επικύρωσης, η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση εφαρμόζει ελέγχους ευαισθησίας (sensitivity testing) και λαμβάνει υπόψη τα αποτελέσματά τους.

Άρθρο 36
(35^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ποιότητα της διαδικασίας επικύρωσης

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταγράφει και επικαιροποιεί όλους τους γνωστούς περιορισμούς της εφαρμοζόμενης διαδικασίας επικύρωσης.
2. Η καταγραφή της παραγράφου 1 του παρόντος περιλαμβάνει τους περιορισμούς της διαδικασίας επικύρωσης, τόσο σε συνολικό επίπεδο, όσο και σε κάθε επιμέρους τμήμα του εσωτερικού υποδείγματος.
3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει έγγραφη διαδικασία αξιολόγησης της ποιότητας της διαδικασίας επικύρωσης, η οποία περιλαμβάνει αναλυτικά τις συνθήκες υπό τις οποίες η επικύρωση καθίσταται αναποτελεσματική.

Άρθρο 37
(36^η κατευθυντήρια γραμμή)
Διακυβέρνηση της διαδικασίας επικύρωσης

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει και διατηρεί κατάλληλη διακυβέρνηση όσον αφορά στη γνωστοποίηση και την εσωτερική αναφορά των αποτελεσμάτων των διενεργούμενων επικυρώσεων.
2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταρτίζει και κοινοποιεί εσωτερικά ενιαία και συνολική άποψη βασισμένη στα πορίσματα που προκύπτουν από τη διαδικασία επικύρωσης.
3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση θέτει προκαθορισμένα κριτήρια προκειμένου να διαπιστώνει αν τα αποτελέσματα της επικύρωσης ή μέρος αυτών χρήζουν ιεραρχικής κλιμάκωσης στο εσωτερικό της επιχείρησης.
4. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει σαφώς καθορισμένη διαδρομή ιεραρχικής κλιμάκωσης, κατά τέτοιο τρόπο ώστε η διαδικασία επικύρωσης να παραμένει ανεξάρτητη από την ανάπτυξη και τη λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος.

Άρθρο 38
(37^η κατευθυντήρια γραμμή)
Οι ρόλοι στη διαδικασία επικύρωσης

1. Εάν στην εκτέλεση συγκεκριμένων εργασιών της διαδικασίας επικύρωσης συμβάλλουν και άλλα μέρη, πέραν της λειτουργίας διαχείρισης κινδύνου, η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου εκπληρώνει το σύνολο των καθηκόντων της βάσει του άρθρου 32 του ν. 4364/2016 και της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 269 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, συμπεριλαμβανομένων των υποχρεώσεων της εντός του πλαισίου της διαδικασίας επικύρωσης.
2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διευκρινίζει και αιτιολογεί τον ρόλο κάθε μέρους που συμμετέχει στην καθορισμένη διαδικασία επικύρωσης.

Άρθρο 39
(38^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου, προκειμένου να ελέγχει με αντικειμενικό τρόπο το εσωτερικό υπόδειγμα, διασφαλίζει ότι η διαδικασία επικύρωσης πραγματοποιείται ανεξάρτητα από την ανάπτυξη και τη λειτουργία του υποδείγματος. Η λειτουργία διαχείρισης κινδύνου της επιχείρησης διασφαλίζει ότι τα καθήκοντα επικύρωσης ορίζονται και ολοκληρώνονται κατά τρόπο που εξασφαλίζει και διατηρεί την ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 241 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.
2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση καθορίζει τα μέρη που συνεισφέρουν στην εκπλήρωση κάθε μίας εργασίας που περιλαμβάνεται στη διαδικασία επικύρωσης, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, την κλίμακα και την πολυπλοκότητα των κινδύνων που αντιμετωπίζει η επιχείρηση, τα καθήκοντα και τις δεξιότητες των

εμπλεκόμενων προσώπων, και τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζεται η ανεξαρτησία της διαδικασίας επικύρωσης.

Άρθρο 40

(39^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ιδιαιτερότητες όσον αφορά στην επικύρωση εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου

1. Η συμμετέχουσα καθώς και οι συνδεδεμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις που περιλαμβάνονται στην αίτηση χρήσης του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας αυτών θεσπίζουν ενιαία πολιτική επικύρωσης η οποία περιλαμβάνει τη διαδικασία επικύρωσης τόσο σε επίπεδο ομίλου όσο και σε επίπεδο μεμονωμένων επιχειρήσεων.
2. Η συμμετέχουσα καθώς και οι συνδεδεμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις όταν καταρτίζουν τη διαδικασία επικύρωσης του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου λαμβάνουν υπόψη τους το γεγονός ότι αυτό θα χρησιμοποιηθεί για τον υπολογισμό τόσο της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας του ομίλου όσο και της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας των συνδεδεμένων επιχειρήσεων που περιλαμβάνονται στην αίτηση χρήσης του εσωτερικού αυτού υποδείγματος. Η συμμετέχουσα καθώς και οι συνδεδεμένες ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις καταγράφουν τον τρόπο εφαρμογής της παρούσας παραγράφου στην πολιτική επικύρωσης που θεσπίζεται για το εσωτερικό υπόδειγμα ομίλου.

Άρθρο 41

(40^η κατευθυντήρια γραμμή)

Εφαρμογή των εργαλείων επικύρωσης

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση εξετάζει τη χρήση ποσοτικών ή ποιοτικών εργαλείων επικύρωσης, πέραν εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 242 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.
2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να είναι σε θέση να κατανοεί τα εργαλεία επικύρωσης που χρησιμοποιεί και τα εφαρμόζει με σειρά τέτοια ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας επικύρωσης. Η ασφαλιστική ή

αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει υπόψη τουλάχιστον τα ακόλουθα χαρακτηριστικά κατά την επιλογή των εργαλείων επικύρωσης:

- α) τα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς των εργαλείων επικύρωσης,
- β) τη φύση των εργαλείων επικύρωσης: τα εργαλεία επικύρωσης μπορεί να είναι ποιοτικά, ποσοτικά, ή να συνδυάζουν αμφότερα τα χαρακτηριστικά,
- γ) τις απαιτούμενες γνώσεις: το επίπεδο γνώσεων που απαιτείται να έχουν τα πρόσωπα που διενεργούν την επικύρωση,
- δ) τις απαιτούμενες πληροφορίες: δυνητικοί περιορισμοί ως προς την ποσότητα ή το είδος των πληροφοριών που διατίθενται για εξωτερική επικύρωση έναντι της εσωτερικής επικύρωσης, και
- ε) τον κύκλο επικύρωσης: τα διάφορα εργαλεία επικύρωσης που σχετίζονται με κάθε μία βασική παραδοχή που διατυπώνεται στα διάφορα στάδια του εσωτερικού υποδείγματος και δη από την ανάπτυξη έως την εφαρμογή και τη λειτουργία του.

3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση καταγράφει στην έκθεση επικύρωσης τα τμήματα του εσωτερικού υποδείγματος που υπόκεινται σε επικύρωση με καθένα από τα εργαλεία επικύρωσης που χρησιμοποιούνται και για ποιον λόγο τα εν λόγω εργαλεία επικύρωσης είναι κατάλληλα για τον συγκεκριμένο σκοπό, περιγράφοντας τουλάχιστον:

- α) τη σημαντικότητα του υπό επικύρωση τμήματος του υποδείγματος,
- β) το επίπεδο στο οποίο το κάθε εργαλείο εφαρμόζεται από τους επιμέρους κινδύνους έως την υποδειγματοποίηση κατά ομάδες, τα χαρτοφυλάκια, τις επιχειρηματικές μονάδες και τα συγκεντρωτικά αποτελέσματα,
- γ) τον σκοπό της συγκεκριμένης εργασίας επικύρωσης, και
- δ) το αναμενόμενο αποτέλεσμα της επικύρωσης.

Άρθρο 42

(41^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και ανάλυση σεναρίων

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση χρησιμοποιεί, στο πλαίσιο της επικύρωσης του εσωτερικού υποδείγματος, προσομοιώσεις ακραίων καταστάσεων και ανάλυση σεναρίων.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων και η ανάλυση σεναρίων που χρησιμοποιεί καλύπτουν τους κινδύνους που σχετίζονται με το εσωτερικό υπόδειγμα και παρακολουθούνται διαχρονικά.

Άρθρο 43
(42^η κατευθυντήρια γραμμή)
Δεδομένα επικύρωσης

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι τα επιλεγέντα δεδομένα και η κρίση εμπειρογνομόνων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία επικύρωσης παρέχουν σε αυτήν όντως τη δυνατότητα να επικυρώσει το εσωτερικό υπόδειγμα υπό ένα ευρύ φάσμα συνθηκών οι οποίες έχουν προκύψει κατά το παρελθόν ή ενδέχεται να προκύψουν στο μέλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

Άρθρο 44
(43^η κατευθυντήρια γραμμή)
Δικλείδες ασφαλείας και διαδικασίες ελέγχου της τεκμηρίωσης

Προκειμένου να διασφαλίζεται η διαρκής ποιότητα της τεκμηρίωσης, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 243 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει – αναφορικά με την τεκμηρίωση του εσωτερικού υποδείγματος – τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) αποτελεσματικές δικλείδες ασφαλείας και διαδικασίες ελέγχου,
- β) δικλείδες ασφαλείας και διαδικασίες ελέγχου των διαφόρων εκδόσεων (versioning) των εγγράφων, και
- γ) σαφές σύστημα παραπομπών εντός του καταλόγου τεκμηρίωσης της περίπτωσης (α) άρθρου 244 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

Άρθρο 45
(44^η κατευθυντήρια γραμμή)
Τεκμηρίωση μεθοδολογιών

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση παρέχει αρκούντως διεξοδική τεκμηρίωση ώστε να αποδεικνύεται η λεπτομερής κατανόηση των μεθοδολογιών και των τεχνικών που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τις υποκείμενες παραδοχές,

β) τη δυνατότητα εφαρμογής των συγκεκριμένων παραδοχών με γνώμονα το προφίλ κινδύνου της επιχείρησης, και

γ) τις τυχόν αδυναμίες της μεθοδολογίας ή της τεχνικής.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, όταν τεκμηριώνει τη θεωρία, τις παραδοχές και τη μαθηματική και εμπειρική βάση οποιασδήποτε μεθοδολογίας που χρησιμοποιείται στο εσωτερικό υπόδειγμα, σύμφωνα με την περίπτωση (β) της παραγράφου 1 του άρθρου 99 του ν. 4364/2016, περιλαμβάνει, εφόσον είναι διαθέσιμα, τα σημαντικά βήματα της ανάπτυξης της μεθοδολογίας, καθώς και τυχόν άλλες μεθοδολογίες οι οποίες, αφού εξετάστηκαν, εντέλει απορρίφθηκαν από την ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση.

Άρθρο 46
(45^η κατευθυντήρια γραμμή)
Περιστάσεις υπό τις οποίες μειώνεται η αποτελεσματικότητα του εσωτερικού υποδείγματος

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση περιλαμβάνει στα έγγραφα τεκμηρίωσής της, , γενική σύνοψη των σημαντικών μειονεκτημάτων του εσωτερικού υποδείγματος, η οποία παρατίθεται σε ένα ενιαίο έγγραφο που εμπεριέχει τουλάχιστον τα στοιχεία του άρθρου 245 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

Άρθρο 47
(46^η κατευθυντήρια γραμμή)
Καταλληλότητα των εγγράφων τεκμηρίωσης για τους αποδέκτες

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση εξετάζει το ενδεχόμενο να προβεί σε πολυεπίπεδη τεκμηρίωση (καταγραφή) του εσωτερικού υποδείγματος, ούτως ώστε αυτή να εξυπηρετεί ποικίλες χρήσεις και να απευθύνεται σε διάφορες κατηγορίες αποδεκτών.

Άρθρο 48
(47^η κατευθυντήρια γραμμή)
Εγχειρίδια χρήσης ή περιγραφές διαδικασιών

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης του εσωτερικού υποδείγματος, καταρτίζει εγχειρίδια χρήσης ή περιγραφές διαδικασιών για τη λειτουργία του εσωτερικού υποδείγματος, που θα πρέπει να παρέχουν σε έναν ενημερωμένο ανεξάρτητο τρίτο επαρκείς πληροφορίες που θα του επιτρέπουν να εφαρμόσει και να χρησιμοποιήσει το εσωτερικό υπόδειγμα.

Άρθρο 49
(48^η κατευθυντήρια γραμμή)
Τεκμηρίωση των αποτελεσμάτων του υποδείγματος

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διατηρεί, στο πλαίσιο των εγγράφων τεκμηρίωσης του εσωτερικού υποδείγματος, τα αποτελέσματα του υποδείγματος που σχετίζονται με την εκπλήρωση των απαιτήσεων του άρθρου 94 του ν. 4364/2016.

Άρθρο50
(49^η κατευθυντήρια γραμμή)
Έγγραφα τεκμηρίωσης όσον αφορά στο λογισμικό και στις πλατφόρμες
υποδειγματοποίησης

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση περιλαμβάνει στα έγγραφα τεκμηρίωσης, πληροφορίες σχετικά με το λογισμικό, τις πλατφόρμες υποδειγματοποίησης και τον εξοπλισμό πληροφοριακών συστημάτων που χρησιμοποιήθηκαν στο εσωτερικό υπόδειγμα.
2. Κατά τη χρήση του λογισμικού, των πλατφορμών υποδειγματοποίησης και του εξοπλισμού πληροφοριακών συστημάτων, η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διαθέτει, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης, επαρκείς πληροφορίες ώστε να είναι σε θέση να αξιολογεί και να αιτιολογεί τη χρήση τους, καθιστώντας δυνατή στην Τράπεζα της Ελλάδος την αξιολόγηση της καταλληλότητάς τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΕΔΟΜΕΝΑ

Άρθρο 51
(50^η κατευθυντήρια γραμμή)
Εξωτερικά δεδομένα

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση, δεδομένης της φύσης των εξωτερικών δεδομένων, είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι αντιλαμβάνεται επαρκώς τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εξωτερικών δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, περιλαμβανομένου κάθε σημαντικού μετασχηματισμού, μετατροπής, αναπροσαρμογής της κλίμακας μέτρησης, εποχικότητας, καθώς και κάθε τυχόν άλλης επεξεργασίας που έχουν υποστεί.
2. Ειδικότερα, η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση κατ' ελάχιστον:

- α) αντιλαμβάνεται τα χαρακτηριστικά και τους περιορισμούς ή τις λοιπές ιδιαιτερότητες των εξωτερικών δεδομένων,
- β) διαθέτει και εφαρμόζει διαδικασίες για τον εντοπισμό των ελλείψεων και των περιορισμών των εξωτερικών δεδομένων,
- γ) κατανοεί τις προσεγγίσεις και τη διενεργούμενη επεξεργασία για την υποκατάσταση εξωτερικών δεδομένων που λείπουν ή είναι αναξιόπιστα, και
- δ) αναπτύσσει διαδικασίες για την έγκαιρη διενέργεια ελέγχων συνέπειας, συμπεριλαμβανομένων των συγκρίσεων με δεδομένα από άλλες συναφείς πηγές, στον βαθμό που υπάρχουν τέτοια δεδομένα ευλόγως διαθέσιμα.

Άρθρο 52

(51^η κατευθυντήρια γραμμή)

Κατανόηση του εξωτερικού υποδείγματος

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι όλα τα μέρη που εμπλέκονται στη χρήση εξωτερικού υποδείγματος αντιλαμβάνονται επαρκώς τα τμήματα του εξωτερικού υποδείγματος που τους αφορούν, συμπεριλαμβανομένων των παραδοχών, καθώς και των τεχνικών και λειτουργικών ζητημάτων.
2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση αποδίδει τη δέουσα προσοχή στις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος που είναι πλέον συναφείς προς το προφίλ κινδύνου της.

Άρθρο 53

(52^η κατευθυντήρια γραμμή)

Επανεξέταση της επιλογής εξωτερικού υποδείγματος και εξωτερικών δεδομένων

1. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση επανεξετάζει περιοδικά την αιτιολόγησή της για την επιλογή συγκεκριμένου εξωτερικού υποδείγματος ή μιας σειράς εξωτερικών δεδομένων.
2. Η ασφαλιστική ή ανασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι δεν εξαρτάται υπερβολικά από έναν μόνο πάροχο και εφαρμόζει σχέδια για τον μετριασμό των επιπτώσεων τυχόν αστοχιών του παρόχου.

3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αποδίδει τη δέουσα προσοχή στις τυχόν επικαιροποιήσεις του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων, και ιδίως σε περιπτώσεις όπου οι επικαιροποιήσεις αυτές της παρέχουν τη δυνατότητα να αξιολογεί καλύτερα τους κινδύνους της.

Άρθρο 54

(53^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ενσωμάτωση εξωτερικών υποδειγμάτων στο πλαίσιο του εσωτερικού υποδείγματος

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση είναι σε θέση να αποδεικνύει ότι η προσέγγιση που ακολουθείται για την ενσωμάτωση του εξωτερικού υποδείγματος στο πλαίσιο του εσωτερικού υποδείγματος είναι κατάλληλη, με αναφορά στις τεχνικές, στα δεδομένα, στις παραμέτρους, στις παραδοχές που έχουν επιλεγεί από την επιχείρηση, καθώς και στα αποτελέσματα του εξωτερικού υποδείγματος.

Άρθρο 55

(54^η κατευθυντήρια γραμμή)

Επικύρωση στο πλαίσιο εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση προβαίνει η ίδια σε επικύρωση:
 - α) των πτυχών του εξωτερικού υποδείγματος που είναι συναφείς με το δικό της προφίλ κινδύνου, και
 - β) της διαδικασίας ενσωμάτωσης του εξωτερικού υποδείγματος και των εξωτερικών δεδομένων στις δικές της διαδικασίες και στο εσωτερικό της υπόδειγμα.
2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση αξιολογεί την καταλληλότητα της τυχόν επιλογής ή απόρριψης χαρακτηριστικών ή των επιλογών που διαθέτει το εξωτερικό υπόδειγμα.
3. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση λαμβάνει όλες τις κατάλληλες πληροφορίες από τον προμηθευτή ή άλλους τρίτους, ώστε να μπορεί να προβαίνει η ίδια στην επικύρωση. Ειδικότερα λαμβάνει σχετικές αναλύσεις που έχουν διεξάγει ο προμηθευτής ή άλλος τρίτος, και μεριμνά τουλάχιστον ότι:
 - α) δεν θίγεται η ανεξαρτησία της επικύρωσης,
 - β) είναι συνεπής με τη διαδικασία επικύρωσης της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, όπως περιγράφεται σαφώς στην πολιτική επικύρωσης,

γ) λαμβάνει υπόψη κάθε σιωπηρή ή ρητή μεροληψία της ανάλυσης που έχει εκτελέσει ο προμηθευτής ή άλλος τρίτος.

Άρθρο 56

(55^η κατευθυντήρια γραμμή)

Έγγραφα τεκμηρίωσης στο πλαίσιο εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση διασφαλίζει ότι η τεκμηρίωση των εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων πληροί τα πρότυπα τεκμηρίωσης.

2. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση συντάσσει έγγραφα τεκμηρίωσης που αφορούν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) τις πτυχές του εξωτερικού υποδείγματος και των εξωτερικών δεδομένων οι οποίες είναι συναφείς με το προφίλ κινδύνου της,

β) την ενσωμάτωση του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων στις δικές της διαδικασίες και στο δικό της εσωτερικό υπόδειγμα,

γ) την ενσωμάτωση των δεδομένων, ιδίως αυτών που εισάγονται στο εξωτερικό υπόδειγμα καθώς και των αποτελεσμάτων αυτού, στις δικές της διαδικασίες και στο δικό της εσωτερικό υπόδειγμα, και

δ) τα εξωτερικά δεδομένα που χρησιμοποιούνται στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και τις πηγές και τη χρήση τους.

3. Εάν, στο πλαίσιο της τεκμηρίωσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην τεκμηρίωση που της παρέχουν οι προμηθευτές και οι πάροχοι υπηρεσιών, διασφαλίζει ότι δεν θίγεται η ικανότητά της να συμμορφώνεται προς τα πρότυπα τεκμηρίωσης.

Άρθρο 57

(56^η κατευθυντήρια γραμμή)

Ευθύνη της επιχείρησης στο πλαίσιο εξωτερικών υποδειγμάτων και δεδομένων

Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση φέρει εις το ακέραιο την ευθύνη της για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών της σε σχέση με το εσωτερικό της υπόδειγμα και για τον ρόλο του εξωτερικού υποδείγματος ή των εξωτερικών δεδομένων στο εσωτερικό υπόδειγμα, καθώς και για την εκπλήρωση τυχόν άλλων απαιτήσεων.

Άρθρο 58
(57^η κατευθυντήρια γραμμή)
Ρόλος των παρόχων υπηρεσιών κατά τη χρήση εξωτερικών υποδειγμάτων και
δεδομένων

1. Η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση συνάπτει συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης σε περίπτωση που επιλέγει να μην χειρίζεται η ίδια, απευθείας, το εξωτερικό υπόδειγμα.
2. Ομοίως, συνάπτει συμφωνία εξωτερικής ανάθεσης σε περίπτωση που επιλέγει να αναθέσει σε πάροχο υπηρεσιών την εκτέλεση ορισμένων εργασιών που αφορούν στα εξωτερικά δεδομένα.
3. Κατά τη σύναψη συμφωνίας εξωτερικής ανάθεσης, η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική επιχείρηση συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 37 του ν. 4364/2016 και του άρθρου 274 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΟΜΙΛΟΥ

Άρθρο 59
(58^η κατευθυντήρια γραμμή)
Αξιολόγηση του πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου

1. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας του πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ενός ομίλου, η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον ενεργεί είτε ως εποπτική αρχή που συμμετέχει στην αξιολόγηση της αίτησης, είτε ως ενδιαφερόμενη για την εποπτεία του ομίλου αρχή που δεν συμμετέχει στην αξιολόγηση της αίτησης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 344 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35, εξετάζει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) το μέγεθος και τη σπουδαιότητα των κινδύνων που προέρχονται από κάθε μία εκ των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου, όπως αυτοί αντανακλώνται στο προφίλ κινδύνου του ομίλου,

β) το προφίλ κινδύνου εκάστης των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου σε σχέση με το συνολικό προφίλ κινδύνου του ομίλου, και κατά πόσο αυτά ομοιάζουν ή διαφέρουν,

γ) το τυχόν μεταβατικό σχέδιο του ομίλου για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του υποδείγματος σε μεταγενέστερο στάδιο, καθώς και το σχετικό χρονοδιάγραμμα υλοποίησης,

δ) την καταλληλότητα της τυποποιημένης μεθόδου ή του τυχόν εσωτερικού υποδείγματος που έχει εγκριθεί ή βρίσκεται σε διαδικασία έγκρισης για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας οποιασδήποτε συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος,

ε) την καταλληλότητα της τυποποιημένης μεθόδου υπολογισμού ή άλλου εσωτερικού υποδείγματος που έχει εγκριθεί ή βρίσκεται σε διαδικασία έγκρισης για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας οποιασδήποτε συνδεδεμένης ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης που ανήκει στον όμιλο αλλά δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου.

2. Κατά την αξιολόγηση της καταλληλότητας της εξαίρεσης συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου από το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, η Τράπεζα της Ελλάδος αξιολογεί εάν η εξαίρεση των εν λόγω επιχειρήσεων θα μπορούσε να προκαλέσει:

α) ακατάλληλη κατανομή ιδίων κεφαλαίων επί τη βάση της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας των εξαιρούμενων συνδεδεμένων επιχειρήσεων σε ατομικό επίπεδο, αντί της συμμετοχής τους στο προφίλ κινδύνου του ομίλου,

β) ανακολουθίες ή ασυνέπειες προκύπτουσες από την χρήση του εσωτερικού υποδείγματος για τον υπολογισμό της ενοποιημένης Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας του ομίλου και από την χρήση της τυποποιημένης μεθόδου ή τυχόν διαφορετικού εσωτερικού υποδείγματος που έχει εγκριθεί ή βρίσκεται σε διαδικασία έγκρισης για τον υπολογισμό της Κεφαλαιακής Απαιτήσης Φερεγγυότητας σε ατομική βάση των εν λόγω εξαιρουμένων επιχειρήσεων,

γ) αδυναμίες της διαχείρισης κινδύνου του ομίλου και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου, λόγω ακριβώς περιορισμένου πεδίου εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, ή

δ) ανεπαρκή, σε σχέση με το προφίλ κινδύνου του ομίλου, ενοποιημένη Κεφαλαιακή Απαιτήση Φερεγγυότητας του εν λόγω ομίλου.

Άρθρο 60
(59^η κατευθυντήρια γραμμή)
Πρόγραμμα εργασίας αξιολόγησης και έγκρισης εσωτερικού υποδείγματος σε
επίπεδο ομίλου

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος διαβουλεύεται με τις λοιπές εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης. Εφόσον ενεργεί ως αρχή εποπτείας του ομίλου, καταρτίζει και επικαιροποιεί πρόγραμμα εργασίας που αφορά στο εσωτερικό υπόδειγμα σε επίπεδο ομίλου και θεσπίζει τους κανόνες γνωστοποίησης που θα πρέπει να ακολουθούν οι λοιπές εποπτικές αρχές κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αξιολόγησης και έγκρισης του εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου.

2. Το πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου καλύπτει το χρονοδιάγραμμα, τις βασικές ενέργειες και τα παραδοτέα της εν λόγω αξιολόγησης. Σε περίπτωση εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου, η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δρα ως αρχή εποπτείας του ομίλου, εξετάζει το ενδεχόμενο να συμπεριληφθούν στο πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος ειδικές διατάξεις τις οποίες θα εφαρμόζει στις σχέσεις της με τις λοιπές εμπλεκόμενες εποπτικές αρχές. Σε αυτήν την περίπτωση, η Τράπεζα της Ελλάδος, διασφαλίζει ότι το πρόγραμμα εργασίας του εσωτερικού υποδείγματος περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

α) ορίζει πότε και πώς θα πραγματοποιούνται διαβουλεύσεις και θα συμμετέχουν στην αξιολόγηση οι λοιπές εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης,

β) ορίζει πότε και πώς θα επιτρέπεται να συμμετέχουν στην αξιολόγηση οι λοιπές εποπτικές αρχές ενδιαφερόμενες μεν για την εποπτεία του ομίλου, οι οποίες όμως δεν συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 344 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/35,

γ) προσδιορίζει τις προτεραιότητες της αξιολόγησης, λαμβάνοντας υπόψη το πεδίο εφαρμογής του εσωτερικού υποδείγματος, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε συνδεδεμένης επιχείρησης του ομίλου, το προφίλ κινδύνου του ομίλου και των συνδεδεμένων επιχειρήσεων του ομίλου, καθώς και τις διαθέσιμες και συναφείς πληροφορίες σχετικά με το εσωτερικό υπόδειγμα,

δ) ορίζει πότε και πώς θα αναφέρονται τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που διενεργήθηκε από τις εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της

αίτησης προς τις λοιπές εποπτικές αρχές ενδιαφερόμενες μεν για την εποπτεία του ομίλου, οι οποίες όμως δεν συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης.

3. Όσον αφορά στην απόφαση σχετικά με αίτηση χρήσης εσωτερικού υποδείγματος του ομίλου, η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δρα ως αρχή εποπτείας του ομίλου, κατόπιν διαβούλευσης με τις λοιπές ενδιαφερόμενες για το υπόδειγμα εποπτικές αρχές, διασφαλίζει ότι το πρόγραμμα εργασίας που αφορά στο εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου καλύπτει το χρονοδιάγραμμα για όλες τις ενέργειες και τα παραδοτέα για την επίτευξη κοινής απόφασης, όπως ορίζεται στον εκτελεστικό Κανονισμό (ΕΕ) 2015/461 σχετικά με τη διαδικασία λήψης κοινής απόφασης σχετικά με την αίτηση για τη χρησιμοποίηση εσωτερικού υποδείγματος ομίλου.

Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον για έναν όμιλο δεν τυγχάνει αρχή εποπτείας του ομίλου αυτού, αλλά αποτελεί ενδιαφερόμενη για το υπόδειγμα εποπτική αρχή, συμμετέχει στις διαβουλεύσεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 61

(60^η κατευθυντήρια γραμμή)

Παράγοντες ανησυχίας σχετικά με τη διαδικασία

Οσάκις η Τράπεζα της Ελλάδος εντοπίζει έναν σημαντικό παράγοντα ανησυχίας σχετικά με τη διαδικασία έγκρισης, ενημερώνει σχετικά την αρχή εποπτείας του ομίλου και τις λοιπές εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης, το συντομότερο δυνατόν.

Άρθρο 62

(61^η κατευθυντήρια γραμμή)

Κοινοί επιτόπιοι έλεγχοι που διενεργούνται κατά τη διάρκεια της αξιολόγησης εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να αιτείται και να συνεννοείται με την αρχή εποπτείας του ομίλου ή τις εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου σχετικά με το χρόνο και τον τρόπο διοργάνωσης κοινών επιτόπιων ελέγχων για την εξακρίβωση πληροφοριών που αφορούν στην αξιολόγηση του εσωτερικού υποδείγματος σε

επίπεδο ομίλου, εφόσον τούτο κρίνεται απαραίτητο προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της διαδικασίας.

2. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον απαιτεί τη διεξαγωγή κοινού επιτόπιου ελέγχου, ενημερώνει την αρχή εποπτείας του ομίλου σχετικά με το αντικείμενο, την έκταση και τον σκοπό του ελέγχου, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο έλεγχος διενεργείται στο πλαίσιο αξιολόγησης της αίτησης χρήσης εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου.

3. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δρα ως αρχή εποπτείας του ομίλου, ενημερώνει τις λοιπές εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης, την ΕΙΟΡΑ και, κατά περίπτωση, τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές για την εποπτεία ομίλου που ενδέχεται να επηρεάζονται ή να ενδιαφέρονται ώστε να συμμετέχουν ή ενδιαφέρονται απλώς για το αποτέλεσμα του κοινού επιτόπιου ελέγχου.

4. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον συμμετέχει σε κοινό επιτόπιο έλεγχο, προσδιορίζει σε συνεργασία με τις λοιπές συμμετέχουσες στον έλεγχο εποπτικές αρχές το αντικείμενο, την έκταση, τον σκοπό και τη δομή του ελέγχου καθώς και τη σχετική κατανομή εργασιών, συμπεριλαμβανομένου του προσδιορισμού της εποπτικής αρχής η οποία προϊστάται της διαδικασίας του επιτόπιου ελέγχου.

5. Εφόσον η αρχή εποπτείας του ομίλου δεν συμμετέχει στον κοινό επιτόπιο έλεγχο, η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνει την αρχή εποπτείας του ομίλου για την πρόοδο και τα πορίσματα του κοινού επιτόπιου ελέγχου.

6. Εφόσον η Τράπεζα της Ελλάδος προϊστάται ενός κοινού επιτόπιου ελέγχου χωρίς να αποτελεί την αρχή εποπτείας του ομίλου, τότε διαβιβάζει τα συναφή έγγραφα τεκμηρίωσης στην αρχή εποπτείας του ομίλου.

Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δρα ως αρχή εποπτείας ενός ομίλου, αλλά δεν ηγείται ενός κοινού επιτόπιου ελέγχου που αφορά στον όμιλο αυτό, λαμβάνει την πληροφόρηση του προηγούμενου εδαφίου και θέτει τα συναφή έγγραφα τεκμηρίωσης στη διάθεση των εποπτικών αρχών που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης, των λοιπών εποπτικών αρχών που συμμετέχουν στον κοινό επιτόπιο έλεγχο και της ΕΙΟΡΑ. Επιπροσθέτως, η Τράπεζα της Ελλάδος ενημερώνει τις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές για την εποπτεία ομίλου, αποστέλλοντας κατάλογο της συναφούς ληφθείσας τεκμηρίωσης και τους παρέχει πρόσβαση στα σχετικά έγγραφα, κατόπιν υποβολής ειδικού αιτήματος.

7. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον ηγείται κοινού επιτόπιου ελέγχου, συζητά, επί τη βάση σχετικής έκθεσης στην οποία παρουσιάζονται τα κύρια πορίσματα του κοινού επιτόπιου ελέγχου, με τις εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης το αποτέλεσμα του κοινού επιτόπιου ελέγχου και τα τυχόν μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

8. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δρα ως αρχή εποπτείας του ομίλου, κοινοποιεί, το αποτέλεσμα του κοινού επιτόπιου ελέγχου και τα μέτρα που έχουν ληφθεί, στις λοιπές ενδιαφερόμενες εποπτικές αρχές για την εποπτεία ομίλου στο πλαίσιο της περιοδικής επικοινωνίας εντός του κολλεγίου (σώματος) εποπτικών αρχών, .

Άρθρο 63

(62^η κατευθυντήρια γραμμή)

Κοινή χρήση των αξιολογήσεων των εσωτερικών υποδειγμάτων ομίλων

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος ανταλλάσσει και συζητά με τις λοιπές εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης τα κυριότερα πορίσματα που προκύπτουν από δραστηριότητες που πραγματοποιούνται είτε εντός είτε εκτός των εγκαταστάσεων των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, εφόσον συνδέονται με το εσωτερικό υπόδειγμα.
2. Η Τράπεζα της Ελλάδος κοινοποιεί στις λοιπές εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης την προσέγγιση που ακολουθεί κατά την αξιολόγηση των στοιχείων του εσωτερικού υποδείγματος.
3. Εάν, ως αποτέλεσμα αυτής της κοινοποίησης, η Τράπεζα της Ελλάδος ή οι λοιπές εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης εντοπίσουν σημαντικές διαφορές μεταξύ των προσεγγίσεων που ακολουθούνται, συζητούν και συμφωνούν μια διαδικασία ανάπτυξης συνεπών προσεγγίσεων, εφόσον κρίνουν ότι η εν λόγω ευθυγράμμιση είναι ενδεδειγμένη.
4. Όταν κρίνεται σκόπιμο, η Τράπεζα της Ελλάδος και οι λοιπές εποπτικές αρχές που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης εξετάζουν το ενδεχόμενο της ανταλλαγής μεταξύ τους των εργαλείων και των τεχνικών που χρησιμοποιούν για την αξιολόγηση των στοιχείων του εσωτερικού υποδείγματος.

Άρθρο 64

(63^η κατευθυντήρια γραμμή)

Συμμετοχή εποπτικών αρχών τρίτων χωρών κατά την αξιολόγηση εσωτερικού υποδείγματος σε επίπεδο ομίλου

1. Η Τράπεζα της Ελλάδος με τη συναίνεση των λοιπών εποπτικών αρχών που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης αποφασίζει εάν και ποιες εποπτικές αρχές τρίτων χωρών πρέπει να συμμετάσχουν σε διαβουλεύσεις.

2. Η Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον δρα ως αρχή εποπτείας του ομίλου, προτού προβεί σε διαβούλευση με εποπτική αρχή τρίτης χώρας, λαμβάνει κατάλληλα μέτρα, με την υποστήριξη των λοιπών εποπτικών αρχών που συμμετέχουν στην αξιολόγηση της αίτησης, για να διασφαλίζει ότι οι νομοθετικές διατάξεις περί εμπιστευτικότητας των πληροφοριών που ισχύουν στη δικαιοδοσία όπου βρίσκεται η εποπτική αρχή της τρίτης χώρας είναι ισοδύναμες με τις απαιτήσεις περί επαγγελματικού απορρήτου που απορρέουν από τον ν. 4364/2016.

Εφόσον συμμετέχει στην αξιολόγηση της αίτησης, η Τράπεζα της Ελλάδος υποστηρίζει την εποπτική αρχή του ομίλου αναφορικά με τη λήψη των εν λόγω μέτρων.

Άρθρο 65

(64^η κατευθυντήρια γραμμή)

Αξιολόγηση των σημαντικών αλλαγών στο εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου

Όσον αφορά στην αξιολόγηση της αίτησης έγκρισης μιας σημαντικής αλλαγής στο εσωτερικό υπόδειγμα του ομίλου, η Τράπεζα της Ελλάδος και οι λοιπές ενδιαφερόμενες για το υπόδειγμα εποπτικές αρχές αποφασίζουν εάν θα αναθέσουν την αξιολόγηση των αλλαγών στο επίπεδο μιας συνδεδεμένης επιχείρησης στην αντίστοιχη αρμόδια εποπτική αρχή.

Άρθρο 66

Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από 1η Ιανουαρίου 2016.

Η παρούσα Πράξη να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και να αναρτηθεί στον ιστότοπο της Τράπεζας της Ελλάδος.

Ο Υποδιοικητής

Θεόδωρος Μητράκος

Ο Υποδιοικητής

Ιωάννης Μουρμούρας

Ο Διοικητής

Ιωάννης Στουρνάρας

Ακριβές Αντίγραφο
Αθήνα, 16.2.2016
Διεύθυνση Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης
Η Διευθύντρια

[υπογεγραμμένο]
Ιωάννα Σεληνιωτάκη